

Naskytl sa nám príležitosť, zistiť informácie o zaujímavom živote našich učiteľov, ktoré sa len tak na hodine nedozvieme. Našou úlohou bolo spraviť interview s rôznymi učiteľmi. Keď sme sa dozvedeli o tejto úlohe, mali sme zmiešané pocity, ale keď prišlo k veci, náš pohľad sa zmenil. Mali sme možnosť si vybrať zo všetkých učiteľov a vybrali sme si práve týchto: **Mgr. Mariána Čupca, Mgr. Danu Ochodnickú** a **PaedDr. Svetozára Thomku**. Sme radi, že sme sa mohli ujať tejto úlohy a zistiť viac o našich učiteľoch. Rady sa s vami podelíme o informáciami, ktoré sme zistili pri rozhovore.

Ako prvú sme oslovili pani učiteľku

Mgr. Danu Ochodnickú,

ktorá nám ochotne a zaujímavo odpovedala na otázky.

Potešilo vás, keď vás naša škola zavolala na výpomoc? Aké myšlienky vám vtedy vírili hlavou?

Áno, rada učím a potešila som sa. Len škoda, že to je kvôli zdravotným problémom kolegyne. Tešila som sa na kolektív ľudí, do ktorého sa vraciam, na pokojnú pracovnú atmosféru a žiačky, ktoré sú nadané a väčšinou vedia, čo chcú. Trochu ma zaskočilo učenie on-line cez Teams. To už nebolo to pravé učenie, chýbal mi kontakt so žiačkami.

Byť učiteľkou bol váš sen alebo ste sa chceli uberať iným smerom (akým)?

Už na strednú školu som išla s tým, že chcem byť učiteľkou. Zmenilo sa len to, že chcem učiť na strednej škole a nie na základnej.

Pamätáte si žiačku z tejto školy na základe zaujímavej situácie?

Áno, a nie jednu. K., ktorá mala vždy právo povedať svoj názor. D. so svojou tvrdohlavosťou, ale dalo sa s ňou komunikovať. Len jej telo sa nesmelo stretnúť s tvrdou prekážkou, lebo hneď mala úraz. M. so svojou precíznosťou...

Kde by ste chceli žiť? V prepychovom dome, kde by ste bývali sama alebo v malinkom dome plnom ľudí?

K svojmu životu potrebujem ľudí. Pochádzam zo štyroch detí a nikdy som nebola sama. Takže malinký dom plný ľudí.

Keby ste si mali vybrať inú prácu, aká by to bola?

Možno nejaký ekonomický smer, zameraný na manažovanie obchodného domu a tešiť sa zo spokojných zákazníkov.

Keby ste mali opísať svoj život tromi výstižnými vetami, ako by zneli?

Myslím si, že som sa narodila do správnej doby, aj keď postavou by som dnes patrila do obdobia baroka. Vôbec netúžim byť znovu mladá. Teraz je život iný, plný technológií a virtuálny svet nenahradí skutočný život.

Počas hľadania pána profesora

PaedDr. Svetozára Thomku

sme zažili zaujímavé a zábavné situácie, ktoré vniesli pestrú náladu aj do nášho rozhovoru

Keby ste si mali vybrať inú prácu, aká by to bola?

Neviem si teraz predstaviť robiť niečo iné, ale keď som bol mladý (15 – 16-ročný), chcel som byť rušňovodičom. Rozhodoval som sa medzi vysokou školou dopravy a spojov a vysokou školou telesnej výchovy. Začal som športovať a to ma viac nasmerovalo k telesnej výchove. Ako 13-ročný som začal pravidelne hrať futbal, neskôr volejbal a tým pádom šport prevládol.

Aká najtrápnejšia situácia sa vám stala na tejto škole?

Zažíval som tu samé dobré a radostné situácie. Vždy beriem túto školu pozitívne. Všetko, čo sa stane, mi vôbec trápne nepripadá. Ako trápnu situáciu beriem, keď sa ja ako učiteľ musím pozdraviť žiačky ako prvý.

Na aké zážitky z tejto školy najradšej spomínate?

Najkrajšie zážitky sú spojené s kurzmi turistiky do Nízkyh Tatier a ďalších miest. Počas turistiky na rôznych miestach som si začal všímať hory a horské štíty, pomocou ktorých som pochopil zmysel života a podriadenosť človeka prírode. Podriadenosťou človeka prírode chápem tak, že by sme sa mali o prírodu starať, lebo nie vždy to zvládne sama.

Predstavte si, že by ste mali učiť napríklad slovenčinu. Nosili by ste na vyučovanie pohodlné oblečenie alebo čo iné by ste zvolili?

Keď som bol študentom, učitelia vždy chodili oblečení vzorovo (spoločenský dress code), ale ja by som v tomto už zrejme nepokračoval. Pokiaľ by to bolo však nariadené, určite by som sa toho držal. Ale v iných podmienkach by som určite volil riadnu teplákovú súpravu. 😊

Chceli by ste do vyučovania telesnej výchovy pridať nejaký šport? Ak áno, tak aký by to bol?

Keby tu bolo viac chlapcov, tak určite by som pridal futbal.

Keby ste sa ráno zobudili ako žena, čo by ste prvé spravili?

Zobudil by som svojho muža, aby mi spravil raňajky. Samozrejme, musel by som byť ženatý.

Ako ďalšieho sme „grilovali“ pána učiteľa

Mgr. Mariána Čupca,

ktorý sa so smiechom chytal za hlavu nad našimi otázkami, ale, našťastie, nám na ne odpovedal.

Ste učiteľom telesnej výchovy, metodiky telesnej výchovy a občianskej náuky. Ktorý predmet učíte najradšej?

Tieto predmety učím veľmi rád. Keby som si mal vybrať medzi občianskou náukou a telesnou výchovou, vyhráva určite telesná výchova.

Stalo sa vám už niekedy, že ste predvádzali nejaký cvik a skončil fiaskom?

Na hodine telesnej výchovy som učil výmyk, chcel som ho žiakom predviesť. Ako som sa otočil okolo hrazdy, šnúrka z nohavíc sa zamotala o tyč a ja som ostal visieť. Kým som sa snažil oslobodiť, žiačky sa na mne veľmi zabávali, doslova pukali smiechom.

Je šport, ktorý vás zaujíma, ale neovládate ho?

Je veľa športov, ktoré neovládam. Chcel som vyskúšať rýchlokorčuľovanie (na ľade), ale, bohužiaľ, neboli na to podmienky.

Aké športy by ste chceli ešte vyskúšať?

Rád by som vyskúšal mnoho športov, ale hlavne by som chcel vyskúšať surfovanie a kiting (základom tohto športu je vlečný drak – kite, ktorý slúži ako hybný nástroj na ťahanie jazdca. Jazdec stojí na doske (boarde) ovláda smer cca 25 m dlhými šnúrami)

Ďakujeme krásne našim učiteľom za ich ochotu a za to, že si našli na nás čas. Tieto rozhovory nám dodali zaujímavé skúsenosti do života a, samozrejme, aj trochu iný pohľad na našich učiteľov ako zvyčajne na vyučovaní. Dúfame, že v budúcnosti sa nám ešte takáto príležitosť naskytne.

Žiačky z 2.B, ***Erika Ferancová a Andrea Huráková.***

